

Een grote familie

Blijspel in drie bedrijven

door

JAN TOL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN GROTE FAMILIE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN TOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLINDELING:

Paul de Wit	huiseigenaar
Marja de Wit	zijn vrouw
Anneke Bakker	huurder
Bertus Brandt	huurder
Hannie de Jong	huurder
Ireen van Tongeren	huurder
Jaap van der Dungen	huurder
Tante Jo	tante van Marja*
Koos Geestman	rechercheur
Ans Bakker	Moeder van Anneke*

*Omdat Ans slechts aan het einde van het eerste bedrijf opkomt en verder niet en tante Jo pas aan het einde van het tweede bedrijf en daarna het gehele derde bedrijf voorkomt, zijn deze twee rollen geschikt om door één en dezelfde persoon gespeeld te worden.

EERSTE BEDRIJF

('s middags)

Paul zit aan tafel te werken; overal liggen rekeningen, welke hij stuk voor stuk zit te bekijken.

Eerste toneel

(Paul, Marja)

Paul: Tweehonderd gulden gas. Honderdvijfenzeventig electra. Driehonderd voor....

Marja: *(op uit gang met boodschappentas)* Alsjeblieft. Tien gulden. Daar moeten we het voor de rest van de maand mee doen. *(zuchtend)* En het is nog maar de vijfde.

Paul: We redden het niet, Marja. Al deze rekeningen moeten nog betaald worden, voor het eind van de maand. Hier, *(pakt rekening)* als we deze niet voor de vijftiende betaald hebben, sluiten ze het water af. Er zit niet anders op dan de kamers te gaan verhuren.

Marja: Vergeet het maar, Paul. We zitten vast aan dat contract, dat we met tante Jo hebben afgesloten. Het huis wordt pas ons eigendom, als we het tien jaar lang niet verhuren.

Paul: We verhuren het huis toch niet?! We verhuren enkel wat kamers. Daar kan ze toch geen bezwaar tegen maken? Laten we eerlijk zijn. Zelfs nu jij er bij werkt, zien we nog geen kans de lasten van dit huis op te brengen.

Marja: Ja, we hebben geen rekening gehouden met het achterstallig onderhoud, waar wij voor opdraaien. Liefst vijftigduizend gulden.

Paul: De kleine lettertjes van het contract, hè? Toch wil ik dit huis niet opgeven. Ik ben er aan gehecht.... en als we nu eens zes kamers verhuren, dan....

Marja: Nee Paul. Je weet hoe tante Jo is. Contract is contract. Ze gooit ons onmiddellijk op straat als we ons er niet aan houden.

Paul: Welnee! Jij bent toch haar lievelingsnichtje? Nou, die zet je niet op straat. Trouwens, ze hoeft toch niet te weten, dat we kamers verhuren? Ze zit op veilige afstand in Engeland en komt maar eens per jaar over.

Marja: Ja,... ja,... maar als ze over komt, zitten wij met die huurders. Hoe denk je dat op te lossen?

Paul: Dan zorg ik er wel voor, dat ze een paar dagen weg zijn. Trouwens, een weg terug is er ook niet meer.... de advertentie is vandaag uitgekomen. *(pakt krant)*

Marja: Wat zeg je....?! *(leest krant)*

Paul: Ja, ik heb de kamers te huur aangeboden. Voor driehonderd gulden per maand. Dat is zes maal driehonderd,... dus achttienhonderd piek. Binnen drie jaar zijn we uit de zorgen en gaan we er zelfs aan verdienen.

Marja: (*naar adem snakkend*) Hoe haal je het in je hoofd, dit allemaal buiten mij om te regelen?! Tel ik dan helemaal niet meer mee?

Paul: Natuurlijk wel, Marja. Maar de knoop moest een keer doorgehakt worden. We hebben er lang genoeg over gesproken met elkaar. Zo kunnen we echt niet doorgaan.

Marja: Deze beslissing had jij niet alleen mogen nemen! Weet je wel wat het betekent, zes kamers te verhuren?

Paul: Jazeker! Een zonnige toekomst voor ons beiden. Dan kan ik eindelijk weer iets leuks voor je kopen en kunnen we samen uitgaan.

Marja: Luister naar wat ik vraag, Paul! Zes kamers verhuren, betekent ook zes extra bewoners in dit huis. Heb je je dat weleens gerealiseerd?

Paul: Dat is nogal logisch! Als je een kamer huurt, wil je er ook in wonen. Je zult zien, dat het best gezellig wordt. Dan heb je ook een beetje aanspraak.

Marja: En wie maakt de kamers schoon?! En wie kookt er voor al die lui? Ik niet!!....

Paul: Dat is ook niet de bedoeling. Eten doen ze maar buitenshuis en de kamers onderhouden ze zelf. Dat is niet bij de huurprijs inbegrepen, hoor.

Marja: (*zucht*) Nou ja.... laat ik het er maar op wagen. Maar, een ding.... tante Jo mag er nooit achter komen. Anders is alles voor niets geweest.

Paul: (*opgelucht*) Natuurlijk niet! Die komt niets te weten. Dat beloof ik je.

Marja: Daar houd ik je aan. Verder bemoei ik me niet met de aannames van de eventuele huurders. Dat regel je allemaal zelf maar.

Paul: Daar hoef jij je niet druk om te maken. Dat doe ik wel.... (*de telefoon gaat*) Wacht maar, ik neem wel op. (*pakt telefoon*).... Met de Wit.... Ja, dat klopt.... Maar natuurlijk kan dat ...Over vijf minuten al?! Dat is slim bekeken.... Nou, tot zo dan.... dag. (*legt telefoon neer*)

Marja: Wie was dat?

Paul: Eh.... onze eerste kamerbewoonster. Ze belde vanuit de telefooncel hier in het winkelcentrum.

Marja: Ze?!.... Hoorde ik dat goed?

Paul: Ja.... Wat had jij dan gewild? Alleen kamerverhuur aan mannen?....

Marja: Eh.... nou.... eh...., dat weet ik eigenlijk niet. Het overvalt me

allemaal een beetje.... Hoe oud is ze eigenlijk?

Paul: Dat heb ik niet gevraagd. Dat is toch ook niet belangrijk. Als we de kamers maar verhuren.

Marja: Dat zeg jij!

Paul: Bespeur ik iets van jaloezie in je stem? Haal geen rare dingen in je hoofd, Marja.

Marja: Jaloers?!... Ik?!.... Helemaal niet. Maar we spreken wel af, dat ik de dames de kamer laat zien en jij de heren!

Paul: En je zou je er niet mee bemoeien? Maar, ik vind het best hoor. Wat mij betreft, mag je ook de heren rondleiden. *(lacht)* We doen net, of we alle kamers al verhuurd hebben! Dit is de eerste nog maar die hier komt kijken.

Marja: Het zou mij niets verbazen, als we de kamers binnen de kortste keren kwijt zijn. In deze stad lopen heel veel mensen een kamer te zoeken.

Paul: Des te beter. Dan zijn we vlug uit onze geldzorgen, want laten we wel wezen,.... daar doen we het voor.

Marja: We wachten het maar af. Ik ga de boodschappen opruimen. Als je me nodig hebt dan hoor ik het wel. *(af door keukendeur)*

Paul: Ik zal eerst die rotzooi van tafel halen. Als ze al die rekeningen zien, denken ze dat we op zwart zaad zitten. *(lacht)* Al kan je dat eigenlijk wel zeggen, ja. *(gaat tafel opruimen en zet stoelen recht; even later gaat de voordeurbel; kijkt op horloge)* Dat is geen vijf minuten. *(gaat gangdeur door; komt even later met een vlot jong meisje weer terug; het is Anneke)*

Tweede toneel

(Paul, Anneke)

Paul: Dat heb je vlug gedaan vanuit het winkelcentrum! Hoe heet je ook al weer?

Anneke: Anneke. Hoe bedoel je.... vanuit het winkelcentrum?

Paul: Nou.... eh....,je hebt me toch net gebeld?

Anneke: Ik heb helemaal niet gebeld! Ik heb die advertentie gelezen van de kamer en ben meteen op mijn brommertje hier naartoe gereden. Ik dacht, dan ben ik misschien wel de eerste.

Paul: Oh...., dat is dan een vergissing. Er heeft net een mevrouw voor de kamer gebeld, zie je.

Anneke: Oh...., dus ik ben alweer te laat?! Het zit me ook wel mee hoor!

Paul: Wat mij betreft, ben je niets te laat. Ik heb meer dan één kamer te huur.

Anneke: Gelukkig! Ja, ik loop al zo lang te zoeken, weet je. En steeds ben ik te laat. Dus je hebt nog een kamer voor me.... eh.... hoe heet je ook al weer?

Paul: De Wit....

Anneke: Nee! Ik bedoel je voornaam. Of.... eh.... moet ik soms meneer tegen je zeggen?

Paul: Eh.... nee...., zeg maar Paul.

Anneke: Goed.... Paul dan. Ik hou niet zo van dat meneren. Zo oud ben je toch ook niet he, Paul?

Paul: Nou.... eh.... ik ben toch al....

Anneke: Dan zie je er goed uit voor je leeftijd! Echt een stuk hoor!

Paul: Oh.... eh.... dank je.

Anneke: Niets te danken. En.... hoe vind je mij?

Paul: (*verward*)Wel leuk hoor.

Anneke: Wel leuk?! Is dat alles? (*gaat bij Paul staan; arm op zijn schouder*) Jij bent zeker niet gewend met meisjes om te gaan?

Paul: Eh ... nou, weet je?.... Ik heb.... Ik ben al....

Anneke: Zeg maar niets meer. Ik hoor het al! Een oude vrijgezel! Nou, maak je niet druk, hoor. Ik maak het hier wel gezelliger voor je. Dat komt dik voor elkaar.

Paul: Ja, maar luister eens....

Anneke: Nee! Je hoeft me niets uit te leggen. Laat het maar allemaal aan mij over. We beginnen alleen eerst met de huur. Ik vind driehonderd gulden wel een beetje aan de hoge kant. Tweehonderdvijftig moet genoeg zijn. (*kijkt Paul heel lief aan*) Ik verdien niet zoveel!

Paul: Nee! Driehonderd gulden is de prijs.... (*kijkt nu ook Anneke aan*)

.... Ja.... eh.... als je het nu echt niet kunt betalen, dan....
Anneke: Je bent een schat! (*kust hem op wang*) Dus tweehonderdvijftig gulden. Dat vind ik lief van je. Nou...., dan blijf ik!
Paul: Maar wil je niet eerst de kamer zien? (*tijdens deze zin, komt Marja op uit keuken*)

Derde toneel
(*Marja, Paul, Anneke*)

Marja: Dat zou ik doen, Paul. Mag ik me even voorstellen? Mevrouw de Wit.
Anneke: Mevrouw.... de Wit?!.... Oh.... eh.... ik ben Anneke Bakker, aangenaam.
Marja: Zal ik je dan even voor gaan, naar de kamers?
Anneke: Graag. (*Marja door gangdeur, gevolgd door Anneke; Anneke om hoek van gangdeur*) Valt dat me even tegen! Maar ja, toch even vijftig piek verdiend! (*af*)

Vierde toneel
(*Paul, Hannie*)

Paul: (*zuchtend*) Phhhh.... Daar liet je toch mooi je kop gek maken, Paul. Ik zal me wat zakelijker op moeten stellen.... Mmmmm.... toch wel een schatje.... die Anneke! (*de voordeurbel gaat weer*) Het ziet er naar uit, dat Marja gelijk krijgt. Het begint storm te lopen. (*gaat door gangdeur; komt even later met Hannie de Jong op*)
Hannie: Ja, ik dacht zo, ik bel even van te voren. Dan weet ik of u thuis bent en of ik welkom ben. Tevens zit ik dan al in de buurt, ziet u?
Paul: Goed bekeken van u, mevrouw de Jong. Maar maakt u zich niet ongerust hoor, we hebben genoeg kamers in de verhuur.
Hannie: Wat ben ik daar ontzettend blij om. Ik heb altijd dolgraag in deze buurt willen wonen. Echt op stand, weet u wel? Ja, dat ben ik eigenlijk wel verplicht aan mijn familie, ziet u.
Paul: Verplicht aan uw familie? Maar,.... gaat u toch zitten.
Hannie: Dank u. Ja, niet dat ik het van de daken af wil schreeuwen hoor. Maar...., nu ja,ik ben nu eenmaal van adellijke afkomst, weet u. Mijn grootvaders neef was familie van de Hertog van Kent tot Edinburgh. Die kent u toch wel, hoop ik?
Paul: Jááá.... eh.... uit Engeland toch, hè?
Hannie: Uitstekend! ... Uitstekend! O wat ben ik ontzettend blij dat ik niet alleen een kamer op stand krijg, maar dat de heer des huizes ook nog wat historische kennis bezit! Dat doet me werkelijk deugd.

Paul: Ach ja....., maar mevrouw, ik weet niet of u de kamer nog wel wilt hebben. Ten eerste, is de kamer niet al te groot. Ten tweede is de huur niet driehonderd, maar driehonderdvijftig per maand.

Hannie: O,.... eh.... dat valt wat tegen. Maar ja, het is begrijpelijk. Zo'n huis als dit kost heel wat. Nee hoor, de prijs is geen bezwaar. Weet u wat?.... Ik laat mijn spulletjes direct overbrengen. Ik wacht geen dag langer!

Paul: *(verbaasd)* U wilt toch eerst de kamer wel even zien, voordat u beslist?

Hannie: Nee hoor, meneer de Wit. Ik heb genoeg gezien. Ik aanvaard de kamer ongezien. Als u mij nu wilt excuseren,.... ik ga het meteen regelen met de verhuizer.

Paul: *(nog verbaasder)* Maar...., eh.... mevrouw de....

Hannie: Maakt u zich niet ongerust, meneer de Wit. Ik weet wat ik doe! *(staat op; geeft Paul een hand)* Als u me even voor wilt gaan?

Paul: Ja.... eh.... natuurlijk. *(gaat voor naar gangdeur; beiden af; even later komt Paul alleen terug)* Het moet toch niet gekker worden! Ik dacht, dat doet ze nooit,.... die driehonderdvijftig gulden betalen. Maar, ze gaf geen krimp! *(lacht)* Enfin, driehonderdvijftig van haar en tweehonderdvijftig van Anneke, geeft toch een gemiddelde van driehonderd per maand!

Vijfde toneel *(Marja, Paul)*

Marja: *(op uit gang)* Wat een alleraardigst kind zeg, die Anneke.

Paul: *(schrikt)* O.... eh.... was ze lastig?

Marja: Welnee, hoe kom je daar nu bij? Of.... heb jij soms problemen met haar gehad?

Paul: Néééé.... nee hoor!

Marja: Nou dan! Zo'n lief en aardig kind, zie je nog maar weinig, bij meisjes van haar leeftijd. Ik ben echt blij, dat je haar een kamer hebt gegeven.

Paul: Ja, dat zag ik meteen, hè?! Het viel me meteen op, dat ze een echt lief meisje is! We hebben er trouwens nog een kamerbewoonster bij. Mevrouw de Jong heet ze. Je weet wel, die van de telefoon.

Marja: Waar is ze dan?

Paul: Ze is haar spulletjes aan het ophalen.

Marja: Heb jij haar dan de kamers laten zien?

Paul: Welnee. Ze weet geen eens welke kamer ze krijgt! Maar het feit dat ze 'op stand' kon wonen, was voor haar voldoende om onmiddellijk te beslissen.

Marja: Op stand wonen?!.... Wat vond ze van de huurprijs?

Paul: Geen enkel bezwaar! Anneke en mevrouw de Jong betalen samen zeshonderd gulden.

Marja: Samen zeshonderd gulden?! O ja,.... natuurlijk! Ieder driehonderd. Nou ja, de eerste twee kamers zijn verhuurd. Nu de overige vier nog.

Paul: Als die vanmiddag nog komen, moet jij die afhandelen. Ik moet nu weg, voor de afspraak met de aannemer.

Marja: Geen punt! Ik begin er zin in te krijgen. Hè, nooit gedacht dat ik nog enthousiast zou worden voor dat idee van verhuren van jou.

Paul: Ik wist wel, dat je mee zou doen. Je had alleen een duwtje nodig, om over de drempel te stappen. Ik ga er nu van tussen. Tot straks.

Marja: Dan ga ik de contracten uittikken voor de huurders. *(Paul via gangdeur af; Marja pakt de typemachine en wat blaadjes en gaat aan tafel zitten typen; tijdens het typen komt Anneke op uit gang)*

Zesde toneel

(Marja, Anneke)

Anneke: Zo.... u bent druk aan het werk, zie ik. Is Paul.... eh.... uw man er niet?

Marja: Nee, die is naar de aannemer toe. Wat besprekingen voeren voor onderhoud aan dit huis. Maar, hoe dat zo? Heb je mijn man ergens voor nodig dan?

Anneke: Eh.... nee...., nee hoor. Ik vroeg het zo maar. Hè, ik ben echt blij met mijn kamer. Ik ga zo kijken naar wat tweedehands meubilair om de kamer in te richten.

Marja: Heb je dan helemaal niets?

Anneke: Nee, ik woon nu nog bij mijn ouders. Het kwam nogal plotseling in mij op, om op kamers te gaan wonen.

Marja: O....., maar wacht eens even.... wij hebben nog het één en ander aan meubels in de kelder staan. Misschien is dat wat voor je. Als mijn man straks thuis komt, moet je maar even met hem gaan kijken. Ik ga die kelder niet in. Mij veel te donker en eng.

Anneke: Oh enig. Dat zie ik helemaal zitten om met.... eh.... om die meubeltjes te bekijken.

Marja: Weet je wat? Ik vraag wel aan mijn man of hij ze even naar boven haalt. Dan kun je ze beter zien, dan bij een zaklampje.

Anneke: *(gehaast)* Nee!.... Ach.... dat hoeft helemaal niet. Al dat gesleep naar boven voor hem. Ik ga wel samen met hem in de kelder kijken.

Marja: Mij best hoor. Maar mij krijg je er niet in. Of jij moet het

aandurven? Dan ga ik wel samen met jou. *(staat op)*

Anneke: Nou.... eh.... nee. Ik bedoel.... eh.... u heeft het al zo druk. Ik kijk straks wel met Paul.... eh.... meneer de Wit.

Marja: Zeg gerust maar Paul, hoor. Noem mij ook gewoon bij de voornaam,.... Marja. Zoveel verschillen in leeftijd doen we toch ook niet, hè?

Anneke: Graag. Paul en Marja dan. Dat is ook veel gezelliger. Het geeft me echt een gevoel, dat ik hier thuis hoor. Ik weet zeker, dat wij met elkaar kunnen opschieten.

Marja: Dat denk ik ook. En met Paul zal het ook wel lukken, die....

Anneke: *(gretig)* Zeker weten! *(Marja kijkt verbaasd naar Anneke; voordat ze iets kan zeggen gaat de voordeurbel)* Ik doe wel even open. Uiteindelijk ben ik toch al kind aan huis. *(gaat via gangdeur af)*

Marja: Wat een bijdehandje! Echt een leuk, vlot kind. Daar kan ik nog veel plezier aan beleven.

Anneke: *(proestend van het lachen op)* Er staat een man voor de deur die een kamer wilt huren.

Marja: Wat is daar nou voor geks aan?

Anneke: Nou.... eh, ja. Het lijkt me nogal een zonderling.

Marja: Oh.... nou ja,.... stuur hem maar binnen. Ik zie wel.

Anneke: Dan moet je het zelf weten. *(gangdeur af; even later komt Anneke op, samen met Bertus; Bertus is een ouderwets geklede jongeman, met pet op en in zijn rechterhand heeft hij een kinderschooltasje)*

Zevende toneel *(Marja, Anneke, Bertus)*

Anneke: Mag ik u even voorstellen, mevrouw? De heer Bertus Brandt!

Bertus: Aangenaam, mevrouw. *(geeft Marja rechterhand, waarin tasje; wil ook handkus geven, waardoor pet afvalt)* Oh.... pardon, mevrouw.

Anneke: *(giert het uit)* Nou....? Wat zei ik?!.....

Marja: *(houdt zich in)* Laat mij even met meneer alleen, Anneke.

Anneke: Hè, toe nou. Ik beloof je, dat ik me er niet mee bemoei. *(gaat zitten)*

Marja: Als je dat dan ook maar niet doet. Gaat u even zitten, meneer Brandt.

Bertus: Dank u,.... dank u. *(overdreven beleefd knikkend, loopt hij achteruit, precies naar de stoel waar Anneke in zit; vervolgens gaat hij daar ook zitten.)*

Anneke: Ho,.... ho.... kom je nu al bij mij op schoot zitten?!.....

Bertus: *(springt op)* Neemt u me alsjeblieft niet kwalijk. *(gaat in andere stoel zitten)*

Marja: Dus, u kwam voor één van de kamers?

Bertus: Wat zegt u? Eh.... ja, voor één van de kamers. Ik ben ook maar alleen, ziet u. Dus één, is wel genoeg.

Marja: U bent ook op de hoogte van de huurprijs?

Bertus: Ja, ik weet hoeveel het kost. Driehonderd gulden per maand. Dat is niet duur voor inwoning, bewassing en de maaltijden!

Marja: Daar vergist u zich in! De prijs is alleen voor de kamerhuur. Voor bewassing en het eten moet u zelf zorgen.

Bertus: Alleen voor de kamer?! En wie wast er dan voor mij?! En wie zorgt er dan voor mijn eten?!....

Anneke: Voor zeshonderd gulden per maand, wil ik daar wel voor zorgen. Gevarieerd voedsel! Pizza, chinees, pannenkoeken en.... patat!

Marja: Anneke?!.... Wat hadden wij afgesproken?

Bertus: O...., maar ik houd wel van patat met frikadellen!

Anneke: Dat zit er allemaal bij.

Bertus: En.... was je dan ook voor mij?

Anneke: De was en het eten.

Marja: *(tot Anneke)* Ja, zo is het wel genoeg, hè?!

Bertus: Meer dan genoeg. Meer dan genoeg!.... Ik doe het.

Anneke: Zie je nu wel? Meneer tevreden, jij tevreden en ik ook. Wat wil een mens nog meer?!....

Marja: Jij bent me er eentje hoor, Anneke.

Bertus: Nou, zo is er maar eentje, mevrouw, want ze gaat voor me koken en wassen. *(klapt in zijn handen)* Dat heb je weer mooi voor elkaar, Bertus.

Anneke: *(giert het uit van het lachen)* Wat een prachtvent!

Bertus: *(tot Marja)* Ze vindt me nog leuk ook. *(tot Anneke)* Nou, ik jou ook hoor, Ankie!

Anneke: Ik heet Anneke. En mag ik Bertus tegen je zeggen?....

Bertus: Tuurlijk, zeg jij maar Bertus hoor. Iedereen noemt me toch zo?

Marja: Nou.... eh.... Bertus, even ter zake! Verdien jij wel zoveel om dit allemaal te betalen?

Bertus: Makkelijk! Ik krijg elke maand negenhonderd gulden van de gemeente. Van mijn vader krijg ik driehonderd gulden. Als ik maar opkras, zegt hij. Nou.... ik heb allemaal krijtjes gekocht en kras nu overal op. Dus die driehonderd krijg ik vast en zeker!

Marja: *(nu ook lachend)* Jij bent me er ook eentje hoor, Bertus. Dus jij wil ook op je eigen gaan wonen?

Bertus: Ja, ik zal wel moeten. Mijn vader wil naar het bejaardenhuis en

ik mag niet alleen wonen van hem.

Marja: Ik denk, dat hij daar gelijk in heeft, Bertus. Maar goed, als jij mij beloofd, dat je je netjes en rustig zal gedragen, wil ik het wel met je proberen. Dan krijg jij hier een kamer, voor tweehonderdvijftig gulden in de maand. Nou....?

Anneke: En ik kook en was voor je, voor vijfhonderd in de maand. En maak daar ook je kamer voor schoon.

Bertus: *(op zijn vingers tellend)* Vijfhonderd plus tweehonderdvijftig En ik krijg negenhonderd plus driehonderd.... Hoeveel hou ik dan over, mevrouw?

Marja: Dat is twaalfhonderd min zevenhonderdvijftig is vierhonderdvijftig gulden, Bertus.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto